

Рекомендації батькам щодо готовності шестирічок до школи

Найважливішим чинником психічного розвитку дитини дошкільного віку є формування психологічної готовності до шкільного навчання. По суті її становлення свідчить про завершення періоду дошкільного дитинства.

Виділяють такі взаємопов'язані компоненти психологічної готовності дитини до шкільного навчання:

- Мотиваційна
- Фізіологічна
- Інтелектуальна
- Емоційно-вольова та соціальна.

Мотиваційна готовність виявляється у настроях дитини, її прагненні, бажанні йти до школи, яке поєднується з тим, як дитина уявляє вимоги школи, наскільки готова змінити свою дошкільну, ігрову позицію. Вона зумовлюється пізнавальною спрямованістю дошкільника, яка розвивається на основі властивої дітям допитливості, набуваючи характерних рис перших пізнавальних процесів: прагнення пізнати щось нове, що несе в собі школа.

Якщо така пізнавальна активність не сформована, дітей приваблюють різноманітні сторонні мотиви, пов'язані зі сприйманням школи як місця для розваг.

Фізіологічна готовність означає достатній рівень розвитку психофізіологічних (рівень сформованості дрібної моторики), фізіологічних (ріст, вага, кількість постійних зубів) й анатомо-морфологічних функцій і структур дитячого організму, стан здоров'я (фізіологічна зрілість). Цей рівень повинен забезпечити витримування дитиною відповідних навантажень і стимулювати до подальшого розвитку.

Інтелектуальна готовність пов'язана з розвитком пізнавальної сфери дитини. Навчання в сучасній школі вимагає, щоб діти прийшли до школи з досить широким колом знань і вмінь, а головне – з розвиненим сприйманням і мисленням (вони повинні здійснювати операції аналізу, синтезу, порівняння, узагальнення, класифікації тощо), які дають змогу систематично спостерігати за предметами та явищами, виокремлювати в них суттєві ознаки, міркувати і робити умовисновки). Крім того, діти мають володіти початковими навчальними вміннями (концентрувати увагу не на результаті, а на процесі навчальних завдань).

Емоційно-вольова готовність визначається рівнем сформованості довольності основних психічних процесів та поведінки, самоорганізованістю, зосередженістю, умінням контролювати свої емоції, вмінням дошкільника керувати своєю пізнавальною активністю, спрямовуючи її на розв'язання навчальних задач.

Соціальна готовність означає адекватність дитини, її здатність жити і розвиватися в соціальному оточенні, мати відповідні навички комунікації, соціальну компетентність (вербальну активність, виконання вимог та дотримання правил поведінки, відстоювання власної позиції, прийняття рішень, орієнтація у просторі та часі, толерантність, емпатія тощо).

Особливо часто виявляється недостатня сформованість окремих компонентів психологічної готовності дітей до школи.

Так, у шестирічних дітей ще зберігаються притаманні дошкільному вікові особливості мислення: у них домінує мимовільна пам'ять, унаслідок чого запам'ятовується не те, що потрібно, а те, що цікаво; специфіка уваги унеможливорює продуктивне виконання певної роботи не більше як упродовж 15-20 хвилин.